

Bir İki Üç Tıp

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Temmuz 2019

Kırılğan notaların indinde soluk renkli bir anahtar dünyanın saadet kapısına tutunan ve kilidini açacak son/sol anahtarı ömrün de dipçığıne maruz kalmış bir şehla gölge artık hangi düş pazarında tezgâha düşmüşse.

Bir imgenin sıradanlığına göz kırpan asaleti yalnızlığın bir de o düş ambarı: düşün düşün içinden çıkamadığın hangi düş'ün kumpası ise sözcüklerin boykot ettiği bir yenilgi ve tüketilen iyiliğin ve sevginin hala sazan misali oltaya geldiği...

Maviden bir ırk aslında tüm insanlar.

Siyahtan bir yergi ve muhalefet iken yalanlar ve yalancının mumu.

Mum gibi şakıyan sözcükler, eriyen...

Mum gibi kadınlar için için eriyen bazense erk'in azmine ve zulmüne yenik düşüp yok olmaya mahkûmmuşçasına kaçışan zulümden ve ölüme yakalananlar.

İnfilak eden bir mekanizma göğün titrek bulutları iç çekerken ve sümürürken haylaz çocuklar.

Sancılı insanlık.

Sanrı yüklü bir teyakkuz.

Mağdur iklim ve bin bir yeis ile dolduruşa gelen artık hangi hikmetse aşka serilen derken aşkı da yüzüne gözüne bulaştırın.

Derin çok derin bir kıyım asaletin örselendiği sessizliğin en yüksek ses ile cezalandırıldığı.

Bir.

İki.

Üç.

Tıp.

Aşkın hümayunu öldü işte.

Üç.

İki.

Sıra senden zavallı fani.

Belki de mazlumun zavallı sıfatı ile eşleştirildiği aslında zalimin yükünü kaldıran o mazlum yürekler.

Hesapsız.

Sebepli sebepsiz sevmeyi şiar edinen.

Bir yeti kimine göre.

Ve bir diğerine göre yetim bir sızı babadan miras öğretilerin artık hangi sınıfa dâhil olduğunu hesaplayamazken evrenin hakimleri.

Kültür şoku.

Kültür farkı.

Aslında hepimiz aynıyız, demenin bile bir suç olduğu.

Sonlanan bir ömür sömürülen iyi niyet.

Sevginin bağnaz hükümlerce zincire vurulduğu.

Sevmek bu kadar zor mu olmalıydı... demenin meali ise birkaç damla göz yaşı yine de ısrarla ümit etmeyi elden bırakmadan ve son insana kadar tek tek sevmeyi meziyet bilen bir düş mağduru.

Eklem yerleri acıyor işte dünün de günün de ve yarınlar düş kurma özürülü herkesin de en büyük açığı olarak kalacak ta ki İlahi Adalet zuhur edene kadar.

Kallavi bir yalnızlık tüm öngörülerin asla iyi gözle görülmediği ve şimdi açın mavi şemsiyelerinizi de az biraz rahmet toplayın yeter ki elyaf düşler düşmeden Tanrının gözünden.

Çatısı akan rahmeti asla göz ardı etmeyin ne de olsa her dilde aynıdır acının tadı da rahmeti de.